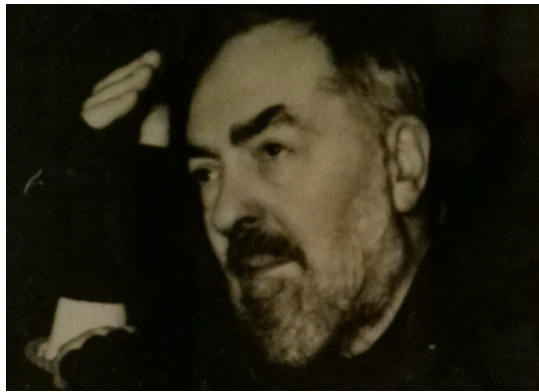

Páter Pio a sexuálna revolúcia roku 1968, I. časť: Boj proti Satanovej ríši

Carlo Codega

26. novembra 2021 ✝ *História*

Zdroj: wikimedia commons

Hovorí sa, že svätí sú bleskozvodmi ľudstva, pretože blesky Božej spravodlivosti, ktoré by mali každú chvíľu udierať na úbohé hriešne ľudstvo, sa zázrakom milosrdenstva Najvyššieho rozbíjajú o pevné údy ich tela. Svätí ako bleskozvody prenikajú do neba hrotom svojej duše a čnejú nad všetkými ostatnými nie preto, aby ich utláčali, ale aby ich chránili – a odvádzali výboje Božieho hnevu k pekelnjej priepasti, ako výsmech a poníženie starého Hada, ktorý si namýšľal, že útočí na božskú slávu, keď podnecuje ľudí k hriechu. Táto utešujúca skutočnosť – založená na tom, čo teológia nazýva „spoločenstvo svätých“ – sa konkrétne realizuje v živote svätého Pia z Pietrelciny.

Povolanie svätého Pia

Úloha, ktorú mu Prozreteľnosť pridela uprostred zmätku svetových udalostí a dejín, bola mladému Francescovi Forgionemu známa ešte predtým, než vzal na seba rehoľný habit. Jednej noci mal videnie: Ocitol sa vedľa pekného a impozantného muža, ktorý ho oslovil: „*Pod' so mnou a budeš bojovať!*“

A zaviedol ho na bojisko medzi dve bojové formácie, z ktorých jednu tvorili krásni muži v snehobielych odevoch a druhú ohavy v temnom oblečení. Z ich strašného šíku sa vynoril odporný obor s tvárou ešte ohavnejšou ako ostatné tlamy, ktorý naňho hľadel s pochmúrnym úškrnom, ale práve proti tomuto obrovi ho jeho krásny sprievodca nabádal a vyzval k boju. Napriek mdlobám a pokusom oslobodiť sa, sprievodca ho pobádal bojovať a sľúbil mu pomoc a vzácnu korunu ako odmenu.

Hoci fyzická sila jeho temného protivníka bola oveľa väčšia, mladý Francesco – oživený silou a pevnosťou, ktoré určite neboli jeho – nakoniec obra premohol a ten utiekol aj spolu s preklínajúcou bandou svojich stúpcov. Muž v bielom – za radostných výkrikov ostatných – ho tak mohol korunovať za víťaza a zároveň mu prezradiť, že to bude jeho boj na celý život: „*Inú, krajšiu korunu ti schovávam a dám ti ju, ak budeš pokračovať v boji s tou postavou, s ktorou si teraz bojoval. On bude opäť útočiť, aby*

získal naspäť stratenú česť. Bojuj statočne a nepochybuj o mojej pomoci.“

V tej chvíli videnie skončilo, ale svätý Páter Pio jasne pochopil – vďaka Božiemu osvieteniu – význam tejto scény: „*Môj vstup do kláštora, aby som zasvätil svoj život Bohu, nebol ničím iným ako začiatkom tvrdého boja proti satanovi a silám zla. Boj, ktorý je nepretržitý.*“ A v tomto boji sa svätec z Gargana vyznamenal statočnosťou a vytrvalosťou, nikdy neustúpil v boji s diablom a staval sa ako obranca všetkých slabých, ktorí sa na neho obracali, aby sa dostali z rúk pekelného démona, ktorý ich spútal reťazami hriechu a vášní.

Toto poslanie svätý Páter Pio plnil počas celého svojho rehoľného života, počas mnohých hodín spovedania, ako aj v starostlivom vedení duší, v dlhotrvajúcej modlitbe, ako aj v zázračných bilokáciách, vo fyzickom boji proti démonickým silám, ako aj pri slávení svätej omše.

Boj proti Satanovej ríši

Tento boj, ktorý vedie po vzore Krista proti satanovi za spásu všetkých duší, ktoré mu boli zverené, má však aj univerzálnejší význam: Páter Pio nielenže oslobodil mnohé duše z otroctva hriechu a urobil z nich malých rytierov v boji proti zákernému hadovi – akoby sprevádzajúci oddiel vyvolených –, ale touto taktikou čelil postupu satanskej ríše vo svete a brzdil ho.

Ak bola história vždy dejiskom krutého boja medzi dobrom a zlom –, ktorý mal svoju predzvesť v nebeskej bitke medzi dobrými a zlými anjelmi – už päťsto rokov, počnúc protestantskou revolúciou, **kresťanská civilizácia trpí expanziou revolučného ducha**, ktorý si podmaňuje stále viac oblastí, spoločností, štátov, inštitúcií a duší.

Tento revolučný duch je zároveň realizáciou impéria satana, „kniežata tohto sveta“ (Jn 12,31), a zároveň Božím trestom za neveru kresťanov a členov jeho Cirkvi. Práve preto sú svätí – ako bleskozvody ľudstva a Kristovi bojovníci – tými, ktorí najsilnejšie bránia kresťanstvo, kráľovstvo Kristovho Srdca, proti postupu satanskej revolúcie, aj keď s bolesťou musíme priznať, že tvárou v tvár mohutnému revolučnému náporu posledných storočí aj najväčší svätci dokázali iba čiastočne spomaliť postup tejto smrtonosnej kolóny bez toho, aby jej pochod úplne zastavili.

Svätý Páter Pio z Pietrelciny bol jedným z týchto svätcov a sám si to uvedomoval natoľko, že sa pred svojimi duchovnými deťmi mohol bez preháňania prirovnať k svätému Krištofovi: „*Na mojich pleciach stojí svet*“ alebo ešte presnejšie „*svet a Cirkev*“. Nie je preto náhoda, že rok jeho úmrtia sa zhoduje s kľúčovým rokom nástupu revolučnej zúrivosti: 1968.

Rok smrti svätého Pia bol naozaj rokom študentských a robotníckych protestov, nástupu novej hedonistickej mentality a výbuchu sexuálnej revolúcie so všetkými jej katastrofálnymi dôsledkami, rokom, v ktorom sa človek, aby sa cítil slobodnejší, rozhodol byť „menej človekom“ a viac zvieraťom: teda rokom najostrejšej a najprenikavejšej fázy revolúcie, tej „totálnej revolúcie“, ako ju nazvala jedna z jej zástancov Agnes Hellerová, ktorá viac ako všetky predchádzajúce revolúcie narušila tvár spoločnosti a zvrátila mentalitu ľudí, čím ich ešte väčšmi vzdialila nielen od kresťanstva, ale aj od akejkolvek náboženskej perspektívy.

Okrem toho v učení svätého Pia nechýbali zmienky o rozpútaní pekelných mocností proti svetu po jeho smrti, čo ukazuje, že on sám bol jedným z tých *katechónov*,*) ktorí zadržovali rozpútanie pekelných

mocností na svete. Ako dosvedčujú mnohé jeho duchovné deti, stigmatizovaný muž z Gargana vraj predpovedal: „*Kým žijem, ja sa s diablom vysporiadam, ale keď zomriem, budete sa musieť s ním vysporiadať vy.*“

Ak táto veta vyvoláva v našich dušiach istý nepokoj, pretože vyznieva akoby nás františkánsky svätec po tom, ako odišiel, bol najprv porodil a potom nechal vystavených ľadovému vetru revolúcie, v boji o prežitie, ktorý je neúmerný našim slabým detským silám, nemali by sme zabúdať, že svätý Páter Pio nám hovoril aj o jede, ktorý had vpraví do sveta – a o tom, že nám naň dal aj protijed. Protijed pozostávajúci z listov duchovného vedenia, ale aj z krátkych a lapidárnych viet, nezabudnuteľných vyznaní a tiež významných znamení a činov... predstavuje predovšetkým duchovné dedičstvo, ktoré má vo svete šíriť medicínu zakorenenú v katolíckej tradícii, aby sa zabránilo šíreniu šialenstva z roku 1968, poslednej fázy revolúcie, ktorá chce narušiť Boží poriadok vo svete.

V učení svätého Pia teda nachádzame jasnú a rozhodujúcu odpoveď na omyly našej doby, individuálne i spoločenské, v Cirkvi i mimo nej, odpoveď, ktorú musíme vedieť vydestilovať ako vzácnu lympu z hlbín našej duše prostredníctvom prostriedku, ktorý sám svätec vždy označoval za najsilnejšiu zbraň a najúčinnější liek: modlitby.

Proti teoretickému a praktickému ateizmu, ktorý zamoril svet, bolo navrhnutých a stále sa navrhuje mnoho riešení, ale všetky sa zdajú byť prechodné a odsúdené na neúspech, pretože sú v podstate nakazené (pre našu dobu a mentalitu typickým) aktivizmom a naturalizmom, s ktorými by sme chceli čeliť nepriateľovi, ktorý nás však svojimi zdrojmi a silami vysoko prevyšuje.

Na druhej strane sa zdá, že svätý Pio trafil klinec po hlavičke, keď povedal: „*To, čo dnes ľudstvu chýba, je modlitba.*“ Zdá sa, že týmto pevným základom nám svätec naznačil, že riešenie tohto stavu ľudstva nemožno hľadať v nejakom novom vynáleze alebo objave – možno šikovne kamuflujúc nezmyselné novoty ako „ovocie Ducha Svätého“, ktorý vane, kam chce –, ale v hĺbke našej duše, v stretnutí s tým Bohom, ktorý sa nemení, ale zostáva stále rovnaký („*kým sa Duch Svätý nezmení, nikto sa nemôže zmeniť*“, povedal svätec), a z ktorého musíme čerpať silu do každodenného boja vo svete, ktorý čoraz viac nadobúda pekelný rozmer.

Zmätok ideí a nadvláda zlodejov

To, že je to stav ľudstva a sveta, však nie je náš svojvoľný výmysel, ani nešťastná predpoveď „prorokov skazy“, a už vôbec nie nejaká skreslená patologická predstava. A práve svätý Pio nám prichádza na pomoc, keď s istým smútkom povedal svojim duchovným deťom zhromaždeným vo svätom rozhovore:

„*Nemohli ste žiť v horšom storočí, ako je toto.*“ Alebo ešte dramatickejšie: „*Naše deti nebudú mať dosť slz, aby oplakávali omyly svojich rodičov.*“ Kresťanský optimizmus v skutočnosti nie je naivným zatváraním očí pred deformáciami súčasnosti, ani ospravedlňovaním všetkých hriechov a omylov v mene zle chápaného „milosrdenstva“, ale vedomím, že Prozreteľnosť riadi dejiny tak, že všetky udalosti nasmerováva k väčšej Božej sláve, pretože vie čerpať dobro aj zo zla a s pevným vedomím, že „*všetko* (teda aj zlo) *prispieva k dobru tých, ktorí milujú Boha*“ (Rim 8,28).

Teda istota, že aj uprostred Satanovej ríše sa tí, ktorí sa chcú zachrániť a posvätiť – tým, že sa budú pridŕžiavať viery a nádeje – sa zachránia a posvätia, ba dokonca dokážu uznať a s láskou prijať ťažký kríž,

ktorý im pri tom uložila Prozreteľnosť. Odpoveď svätého Pia – ako poznamenáva don Nello Castello – otvára optimistickú perspektívu.

Ak je toto storočie najhoršie, neznamená to len to, že predtým bolo nevyhnutne lepšie, ale aj to, že v budúcnosti nastane lepšia éra, éra víťazstva Nepoškvrneného Srdca. Diagnóza – nutne negatívna – Pátra Pia o tomto našom temnom storočí je ešte vážnejšia, keď si stigmatizovaný muž z Gargana na údiv prítomných dovolil jednu zo svojich viet, rovnako lapidárnu ako významnú: Súčasná doba sa vyznačuje „*zmätkom myšlienok a prevahou zlodejov*“.

Touto definíciou nás svätec varuje pred intelektuálnymi a morálnymi deformáciami sveta okolo nás, aby sme sa nimi nedali oklamať, ale pevne ukotvení v kresťanskej pravde prechádzali týmto zvráteným svetom s jasnými myšlienkami a za každú cenu chránili spravodlivosť a morálnu poctivosť.

dokončenie v II. časti

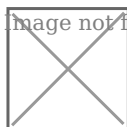

Image not found or type unknown

V súčasnosti prebieha kampaň Páter Pio oroduj za Slovensko viac **na www.paterpio.sk**

*) **Grécky výraz *katechón***, doslova „ten, kto obmedzuje“, sa objavuje v liste Solúnčanom (2Sol 2,6). Ako je známe, jeho význam zostáva záhadný, ale označuje silu, ktorá brzdí rozpútanie Antikrista: exegéti ho rôzne interpretujú (Rímska ríša, pápežstvo atď.), ale možno ho chápať ako akúkoľvek silu, ktorá sa stavia proti Satanovej ríši nad svetom.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/pater-pio-a-sexualna-revolucia-roku-1968-i-cast-boj-proti-satanovej-risi/>